

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Quasimodo

Vikström, Björn

Published in:
Åbo Underrättelser

Published: 14/04/2023

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
All rights reserved

[Link to publication](#)

Please cite the original version:
Vikström, B. (2023). Quasimodo. *Åbo Underrättelser*. <https://abounderrattelser.fi/quasimodo/>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Quasimodo

Huvudpersonen i *Ringaren från Notre Dame* av Victor Hugo heter Quasimodo. I hans barndom har några skurkar rövat bort ett vackert flickebarn och satt Quasimodo i hennes ställe. Quasimodo är enögd och har puckelrygg och stora vårtor på huden, och förefaller att mentalt vara på ett barn nivå. Victor Hugo odlar stereotyper, men han har som ambition att kritisera både vanliga människors fördomar och ett dysfunktionellt rättssystem.

En beskyddare tar sig an Quasimodo och låter honom bo i Notre Dame, men förbjuder honom att gå ut därifrån. De få gånger han trots allt gör det blir han utsatt för löje och hån. Det som Quasimodo tycker allra mest om att göra, ringa i klockorna i den stora katedralen, förstärker hans utanförskap. Han blir nämligen döv av klockklangen. Hans oförmåga att kommunicera leder till en rad missförstånd, som resulterar i att han döms till spöstraff. När han ber om hjälp är Esmeralda den enda som lindrar hans plåga genom att ge honom vatten att dricka.

Esmeralda visar sig vara det barn som byttes ut mot Quasimodo. Hon blir hans stora kärlek, men Quasimodos beskyddare försöker lägga an på henne. Då hon avvisar honom startar en utveckling som leder till att hon till slut döms till döden som häxa. Quasimodo försöker rädda henne genom att ge henne skydd i katedralen. Vad som händer sedan förblir antydningar, men det berättas att man långt senare har hittat kvarlevorna av två människor nära en avrättningsplats. En ung kvinnas skelett omfamnas av ett skelett med en tydlig puckelrygg, som tydligen har försökt skydda henne ända in i döden.

Quasimodo fick sitt ovanliga namn efter den dag då han föddes. Första söndagen efter påsk kallas nämligen Quasimodo efter de första orden i dagens antifon: ”Som nyfödda barn...” (1Petr 2:2). Orden har att göra med traditionen kring dopet i den tidiga kyrkan. De som hade genomgått dopundervisningen döptes under påsken, och gick sedan en vecka klädda i vitt. När de tog av sig sina vita dräkter var de fullvärdiga medlemmar i församlingen, som skulle börja ett helt nytt liv. Därför jämfördes de med nyfödda barn.

Quasimodo fick aldrig en sådan chans. Visserligen fick han uppleva vänlighet från Esmeraldas sida, men de blev båda offer för människornas fördomar och för ett okänsligt rättssystem.

Att födas på nytt är en bild för nådens under. Det är ett svar på bönen om att det söndriga skall bli helt igen; en uppfyllelse av vår längtan efter att bli omslutna och omskapade av förlåtelse och befrielse. Helst redan i livet, och inte bara likt Quasimodo och Esmeralda i en omfamning

bortom dödens gräns. Vi får be Gud om detta, men vi är också kallade att i vår tur ge varandra nya chanser.

Björn Vikström